

КОМИСИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Брюксел, 16.5.2007
COM(2007) 259 окончателен

2007/0092 (CNS)

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

**в съответствие с член 122, параграф 2 от Договора
относно приемане от страна на Малта на единната валута на 1 януари 2008 г.**

(представена от Комисията)

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

На 3 май 1998 г. Съветът прие решение, че Белгия, Германия, Испания, Франция, Ирландия, Италия, Люксембург, Нидерландия, Австрия, Португалия и Финландия са изпълнили необходимите условия за приемане на единната валута на 1 януари 1999 г. Дания и Обединеното кралство приложиха своите клаузи за право на отказ и следователно не бяха подложени на оценка от страна на Съвета. Гърция и Швеция бяха разгледани от Съвета като държави-членки, предмет на дерогация. На 19 юни 2000 г. Съветът реши, че Гърция е изпълнила необходимите условия за приемане на еурото на 1 януари 2001 г. Страните, които се присъединиха към Европейския Съюз на 1 януари 2004 г. (Естония, Кипър, Латвия, Литва, Малта, Полша, Словакия, Словения, Унгария и Чешката република) станаха държави-членки, предмет на дерогация в съответствие с член 4 от съответния Акт за присъединяване. На 11 юли 2006 г. Съветът реши, че Словения е изпълнила необходимите условия за приемане на еурото на 1 януари 2007 г. България и Румъния, които се присъединиха към Европейския Съюз на 1 януари 2007 г., станаха държави-членки, предмет на дерогация в съответствие с член 5 от съответния Акт за присъединяване.

Член 122, параграф 2 посочва процедурите за отмяна на дерогациите. Тези процедури следва да се инициират най-малко веднъж на всеки две години или по искане на държава-членка, предмет на дерогация. Съгласно тези процедури Комисията и Европейската централна банка са длъжни да докладват на Съвета в съответствие с член 121, параграф 1 относно постигнатия напредък по изпълнението от страна на държавите-членки, предмет на дерогация на техните задължения, във връзка с постигането на икономическия и паричен съюз. На основание на своя доклад и на този на ЕЦБ, Комисията може да представи на Съвета предложение за решение на Съвета за отмяна на дерогацията за държавите-членки, които изпълняват необходимите условия.

През 2006 г. всички страни, предмет на дерогация бяха подложени на оценка от страна на Комисията и ЕЦБ. На 27 февруари 2007 г. Малта представи заявление за нова оценка на постигнатата конвергенция, с оглед въвеждането на еурото на 1 януари 2008 г. в случай, че дерогацията бъде отменена. В отговор на това заявление Комисията и ЕЦБ подготвиха конвергентни доклади за Малта.

Конвергентният доклад на Комисията за 2007 г. за Малта бе приет от Колегията на 16 май 2007 г. ЕЦБ прие своя доклад на същия ден. Докладите включват преглед на съвместимостта между националното законодателство на Малта, включително уставите на Националната централна банка на Малта, и членове 108 и 109 от Договора и устава на ЕСЦБ и ЕЦБ. Докладите също да изследват и постигането във висока степен на устойчиво сближаване при изпълнението на критериите за конвергенция и вземат предвид множество други фактори, посочени в последната алинея на параграф 1 на член 121.

В конвергентния доклад, Комисията достига до заключението, че Малта е постигнала висока степен на устойчиво сближаване.

На основание на своя доклад и на този на ЕЦБ, Комисията прие приложеното предложение за решение на Съвета за отмяна на дерогацията за Малта, считано от 1 януари 2008 г.

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

**в съответствие с член 122, параграф 2 от Договора
относно приемане от страна на Малта на единната валута на 1 януари 2008 г.**

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 122, параграф 2 от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе пред вид предложението на Комисията¹,

като взе предвид доклада на Европейската централна банка²,

като взе предвид становището на Европейския парламент,

като взе предвид разискването на Съвета на заседанието му на ниво държавни и правителствени ръководители, като има предвид, че:

като има предвид, че:

- (1) Третият етап от икономическия и паричен съюз (ИПС) започна на 1 януари 1999 г. На своята среща в Брюксел на 3 май 1998 г. Съветът в състав държавни и правителствени ръководители реши, че Белгия, Германия, Испания, Франция, Ирландия, Италия, Люксембург, Нидерландия, Австрия, Португалия и Финландия са изпълнили необходимите условия за приемане на единната валута на 1 януари 1999 г.³
- (2) На 19 юни 2000 г. Съветът прие решение, че Гърция е изпълнила необходимите условия за приемане на единната валута на 1 януари 2001 г.⁴ На 11 юли 2006 г. Съветът прие решение, че Словения е изпълнила необходимите условия за приемане на единната валута на 1 януари 2007 г.⁵

---

¹ Доклад, приет на 16 май 2007 г. – [COM(2007) 258].

² Доклад, приет на 16 май 2007 г.

³ Решение 1998/317/ЕО на Съвета от 3 май 1998 г. (ОВ L 139, 11.5.1998 г., стр. 30);

⁴ Решение 2000/427/ЕО на Съвета от 19 юни 2000 г. (ОВ L 167, 7.7.2000 г., стр. 19);

⁵ Решение 2006/495/ЕО на Съвета от 11 юли 2006 г. (ОВ L 195, 15.7.2006 г., стр. 25);

- (3) Съгласно параграф 1 от протокола относно някои разпоредби, които се отнасят до Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия, приложен към Договора, Обединеното кралство нотифицира Съвета, че не възнамерява да премине към третия етап на ИПС на 1 януари 1999 г. Тази нотификация остава без промяна. В съответствие с параграф 1 от протокола относно някои разпоредби, отнасящи се до Дания, приложен към Договора, и решението, взето от държавните и правителствените ръководители в Единбург през декември 1992 г., Дания е нотифицирала Съвета, че няма да участва в третия етап на ИПС. Дания не е заявила желание да бъде започната процедурата по член 122, параграф 2 от Договора.
- (4) В съответствие с Решение 1998/317/ЕО Швеция е обект на дерогация съгласно член 122 от Договора. Съгласно член 4 от Акта за присъединяване⁶, Естония, Кипър, Латвия, Литва, Малта, Полша, Словакия, Унгария и Чешката република са обект на дерогация съгласно член 122 от Договора. Съгласно член 5 от съответния Акт за присъединяване⁷, България и Румъния са обект на дерогация съгласно член 122 от Договора.
- (5) Европейската Централна Банка (ЕЦБ) бе основана на 1 юли 1998 г. Европейската парична система беше заменена с Механизъм на обменните курсове, чието създаване е договорено с резолюция на Европейския съвет от 16 юни 1997 г. за установяването на механизъм на обменните курсове през третия етап на Икономическия и паричен съюз⁸. Процедурите за механизъм на обменните курсове на третия етап на Икономическия и паричен съюз (МОК II) бяха определени в споразумението от 1 септември 1998 г. между ЕЦБ и националните централни банки на държавите-членки извън еурозоната, който предвижда работните процедури за механизъм на обменните курсове на третия етап на Икономическия и паричен съюз⁹.
- (6) Член 122, параграф 2 от Договора предвижда процедурите за отмяна на дерогацията за съответните държави-членки. Съгласно посочения член най-малко един път на две години или по искане на държава-членка, обект на дерогация, Комисията и ЕЦБ докладват на Съвета в съответствие с процедурата, предвидена в член 121, параграф 1 от Договора. На 27 февруари 2007 г. Малта представи официално искане за оценка на конвергенцията.
- (7) Националното законодателство в държавите-членки, включително уставите на националните централни банки, при необходимост се адаптират с цел да се гарантира съвместимост с членове 108 и 109 от Договора и с устава на ЕСЦБ. Докладите на Комисията и ЕЦБ дават подробна оценка на съвместимостта на законодателството на Малта с членове 108 и 109 от Договора и устава на ЕСЦБ.

---

⁶ ОВ L 236, 23.09.2003 г., стр. 33.

⁷ ОВ L 157, 21.06.2005 г., стр. 203.

⁸ ОВ С 236, 2.8.1997 г., стр. 5.

⁹ ОВ С 345, 13.11.1998 г., стр.6, изменено със споразумение от 14 септември 2000 г. (ОВ С 362, 16.12.2000 г., стр. 11).

- (8) Съгласно член 1 от протокола относно критериите за конвергенция по член 121 от Договора за създаване на Европейска общност, критерият за ценова стабилност по член 121, параграф 1, първо тире от Договора означава, че в съответната държава-членка е налице устойчивост на цените и средното равнище на инфлацията за период от една година преди осъществяването на прегледа на резултатите не превишава с повече от 1,5 процентни пункта равнището, което съществува най-вече в трите държави-членки, имащи най-добри резултати в областта на ценовата стабилност. По смисъла на критерия за ценова стабилност инфлацията се измерва с помощта на Хармонизираните индекси на потребителските цени, определени в Регламент (ЕО) № 2494/95 на Съвета¹⁰. За да се оцени критерият за ценова стабилност инфлацията в дадена държава-членка се измерва чрез процентната промяна в средноаритметичната стойност на дванадесет месечни индекса спрямо средноаритметичната стойност на дванадесет месечни индекса от предходния период. През едногодишния период до март 2007 г., трите най-добре представили се държави-членки по отношение на ценовата стабилност бяха Полша, Финландия и Швеция при процент на инфлация съответно 1,5 процента, 1,3 процента и 1,6 процента. В докладите на Комисията и ЕЦБ референтната стойност бе изчислена като просто средно аритметично от процента на инфлация на трите най-добре представили се държави-членки по отношение на ценовата стабилност плюс 1,5 процентни пункта. На тази основа референтната стойност през едногодишния период до март 2007 г., е била 3,0 процента.
- (9) Съгласно член 2 от протокола относно критериите за конвергенция, посочени в член 121 от Договора за създаване на Европейска общност, критерият за държавната бюджетна позиция, посочен в член 121, параграф 1, второ тире от Договора означава, че при проверката държавата-членка не е обект на решение на Съвета в съответствие с член 104, параграф 6 от Договора относно наличие на прекомерен дефицит.
- (10) Съгласно член 3 от протокола относно критериите за конвергенция, посочен в член 121 от Договора за създаване на Европейска общност, критерият за участие в Механизма на обменните курсове (МОК) на Европейската парична система, посочен в член 121, параграф 1, трето тире от Договора означава, че държавата-членка е спазвала нормалните граници на отклонение, предвидени в МОК на Европейската парична система без голямо напрежение най-малко през последните две години преди прегледа на резултатите. В частност, държавата-членка не трябва да е девалвирала по своя собствена инициатива двустранния централен курс на своята валута към валутата на друга държава-членка за същия период. От 1 януари 1999 г. МОК II предвижда рамка за оценка на изпълнението на критерия за обменния курс. При оценката на изпълнението на този критерий в своите отчети, Комисията и ЕЦБ са проучили двегодишния период до 26 април 2007 г.

---

¹⁰ Регламент (ЕО) № 2494/95 на Съвета от 23 октомври 1995 г. относно хармонизираните индекси на потребителските цени (ОВ L 257, 27.10.1995 г., стр. 1), изменен с Регламент (ЕО) № 1882/2003 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 284, 31.10.2003 г., стр. 1).

- (11) Съгласно член 4 от протокола относно критериите за конвергенция, посочен в член 121 от Договора за създаване на Европейска общност, критерият за конвергенция на лихвените проценти, посочен в член 121, параграф 1, четвърто тире от Договора означава, че за период от една година преди прегледа на резултатите, държавата-членка е имала среден номинален лихвен процент по дългосрочните кредити, който не превишава с повече от два процентни пункта тези на най-много три държави-членки, имащи най-добри резултати в областта на ценовата стабилност. По смисъла на критерия за конвергенция на лихвените проценти са използвани сравними лихвени проценти за 10-годишни бенчмарк държавни облигации. За да се оцени изпълнението на критерия за лихвените проценти, в докладите на Комисията и ЕЦБ е използвана референтна стойност, изчислена като просто средно аритметично от номиналните дългосрочни лихвени проценти на трите най-добре представили се държави-членки по отношение на ценовата стабилност, плюс два процентни пункта. На тази база референтната стойност в едногодишния период до март 2007 г., е била 6,4 процента.
- (12) Съгласно член 5 от протокола относно критериите за конвергенция, посочени в член 121 от Договора за създаване на Европейска общност, данните, използвани при настоящия преглед на резултатите за изпълнението на критериите за конвергенция, се осигуряват от Комисията. Комисията предостави данни за изготвянето на настоящото предложение. Бюджетните данни бяха предоставени от Комисията на основата на докладите на държавите-членки, предоставени до 1 април 2007 г. в съответствие с Регламент (ЕО) № 3605/93 на Съвета от 22 ноември 1993 г. за прилагане на Протокола относно процедурата при прекомерен дефицит, приложен към Договора за създаване на Европейската общност¹¹.
- (13) На основата на докладите, представени от Комисията и ЕЦБ относно напредъка при изпълнението от страна на Малта на нейните задължения по отношение постигането на икономически и паричен съюз, Комисията направи следните заключения:

Законодателството на Малта, включително Уставът на Националната централна банка, е съвместимо с членове 108 и 109 от Договора и с устава на ЕСЦБ.

По отношение изпълнението от страна на Малта на критериите за конвергенция, посочени в четирите тирета на член 121, параграф 1 от Договора:

- средният процент на инфлация в Малта през годината до март 2007 г., е бил 2,2 %, което е под референтната стойност и е вероятно да остане под тази стойност през следващите месеци;
- бюджетният дефицит в Малта търпи надеждно и трайно намаление под 3 % от БВП и съотношението между дълга и БВП намалява в посока

---

¹¹ ОВ L 332, 31.12.1993 г., стр. 7. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 2103/2005 на Съвета (ОВ L 337, 22.12.2005 г., стр. 1).

референтната стойност от 60 процента; следователно Комисията препоръчва на Съвета да отмени решението за наличие на прекомерен дефицит в Малта;

- Малта е член на МОК II от 2 май 2005 г.; през двегодишния период до 26 април 2007 г., малтийската лира (MTL) не е била подлагана на голямо напрежение и Малта не е девалвирала по своя собствена инициатива двустранния централен обменен курс на MTL към еурото;
- в годината до март 2007 г., дългосрочният лихвен процент в Малта е бил средно 4,3 процента, което е под референтната стойност.

Спрямо тези критерии Малта е постигнала висока степен на трайно сближаване и изпълнява необходимите условия за приемане на еурото, при условие че решението за наличие на процедура при прекомерен дефицит бъде отменено от Съвета.

- (14) Съветът, по препоръка на Комисията, отмени решението на Съвета относно наличието на прекомерен дефицит на 5 юни 2007 г.¹²
- (15) Съветът, с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията, следва да вземе решение кои държави-членки, обект на дерогация, изпълняват необходимите условия за приемане на единната валута и да отмени дерогациите за съответните държави-членки.

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Малта изпълнява необходимите условия за приемане на единната валута. Дерогацията в полза на Малта, посочена в член 4 от Акта за присъединяване, се отменя, считано от 1 януари 2008 г.

Член 2

Адресати на настоящото решение са държавите-членки.

Член 3

Настоящото решение се публикува в Официален вестник на Европейския съюз.

Съставено в

*За Съвета:
Председател*

---

¹² ОВ L [...], [...], стр. [...].